

Direktoratet for Naturforvaltning
Postboks 5672 Sluppen
7485 Trondheim

Deres ref: 2010/5292 ART-BI-LSH

Sted: Lilleaker

Dato: 5.aug. 2010

NORSKOG gir med dette sine kommentarer til høringen om bruk av utenlandske treslag.

I tilsvaret vil NORSKOG begrunne følgende påstander:

1. Kunnskapen om nasjonale arter er for svak til å underbygge de påstandene DN legger til grunn for høringsforslaget.
2. Bruk av utenlandske treslag kan være en vesentlig faktor i arbeidet for å redde en rekke av landets klimatruede arter.
3. NORSKOG stiller seg helt avvisende til et søknadsregime for valg av treslag som skal forvaltes av ukyndige.

Mangel på grunnleggende kunnskap

NORSKOG minner om den massive forskningsinnsatsen på skoglevende arter som ble lagt ned i forbindelse med utarbeidelsen av den såkalte MIS-metodikken for skogbruket (Miljøregistreringer i skog). Et tyvetalls furutrær ble da plastet inn og gasset for å se hvilke arter man kunne påvise. Av insekter og edderkopper fant man totalt 500. Av disse var godt over 100 ikke tidligere sett i Norge. 10 – 15 % av disse igjen var ukjente for vitenskapen. NORSKOG finner ingen grunn til å anta at denne situasjonen er unik for furuskogen som ett av våre skoglige økosystemer, men at det snarere gjenspeiler det kunnskapsnivået som norsk artsforvaltning generelt bygger på. NORSKOG advarer derfor mot bruken av bombastiske påstander og eleverte begreper i forsøk på å påberope seg en faglig oversikt som i realiteten ikke eksisterer. Når det av miljøforvaltningen forsøkes skapt en oppfatning om at norsk arts mangfold er truet av fornybar høsting av ressurser, grenser det farlig nær å lede samfunnet bak lyset. Spesielt tatt i betraktning at det skjer i et tungt oljeeksporterende land, i en verdenssituasjon der menneskeskapte klimaendringer med sikkerhet vil omkalfatre Norsk artsutvalg. I hvilken grad dette vil utløses kommer an på vår evne til å vri forbruket over på nettopp bærekraftige ressurser. NORSKOG tør minne om det ansvaret miljøforvaltningen har for å forvalte sine tildelte ressurser på en slik måte at de kan legge frem et korrekt og faglig etterrettelig grunnlag for demokratiske beslutninger. I praksis innebærer dette å vise gjennom budsjettmessige prioriteringer at også myndighetene følger opp sine egne hyppigst uttalte påstander. Grunnforskningen som kreves for å fremskaffe faktagrunnlaget er et offentlig ansvar. Når ansvaret for å belyse miljøforvaltningens løse påstander skyves over på et næringsliv som internasjonalt er ansett som selve løsningen for å ivareta artene, er det mye som tyder på en strategisk brist.

Postadresse :	Besøksadresse :	Telefon : 22 51 89 00	Bankgiro: 2650.05.05221
Postboks 123 Lilleaker	Lilleakerveien 31,	Telefax : 22 51 89 10	Postgiro: 0814 2330629
0216 OSLO	Oppgang B	E-post : firmapost@norskog.no	NO 956911117 MVA

All den tid artsdatabanken avspises med høyst begrensede midler i året for å holde oversikt over landets samlede artstiltfang, og forsyne næringslivet med nødvendig kunnskap, er det ikke sammenheng mellom liv og lære i miljøforvaltningen. Til opplysning er beløpet bagatellmessig i forhold til det som f. eks årlig brukes til rovvilt (som er noen få av flere tusen antatt truede og sårbare arter). Det synes kort oppsummert helt å mangle en overordnet strategisk styring med fagfeltet. Situasjonen tyder på at miljøforvaltningen nedprioriterer innhenting av kunnskap om norsk artsdiversitet, og kompenserer for manglende kunnskaper med skråsikre, men løse påstander. Bevisbyrden som oppstår i det kunnskapsmessige vakuumet skyves over på næringslivet, til tross for at den åpenbart tilhører det samlede offentlige miljøet som er tildelt både ansvaret og ressursene for å håndtere det. Når det allikevel ikke blir gjort er det etter vårt syn et tegn på feil ressursbruk og en forsømmelse av tildelt ansvar. I høringen som omtales her bygges det videre på årelangt informasjonsarbeid uten faglig fundament fra miljøforvaltningens side. NORSKOG finner det foruroligende at man ikke bare mangler innsikt, men at man samtidig verken viser vilje til å tilegne seg denne eller evne til å forholde seg strategisk til den selvvalgte uvitenheten. Videre er det foruroligende at miljøforvaltningen helt mangler ansvarlighet for det helhetlige miljøaspektet i global sammenheng.

Betydningen av riktig plantemateriale

Som kjent er gran under vandring vestover, uavhengig av hva skognæringen måtte gjøre. Dette treslaget har kort eksistens i Norge sett under ett, og kom til landet som følge av endret klima. Det klima som var før grana kom til Norge tilsvarer det temperaturnivået man nå på europeisk nivå håper å begrense klimautviklingen til. Det innebærer en radikal utskifting av artssammensetningen i Norge. Hvis man søker å bidra til å bremse utviklingen mot denne situasjonen, kommer man ikke utenom en omlegging til økt bruk av fornybart forbruk. Norge har som oljenasjon en sterk moralsk forpliktelse til å bidra til å begrense de skadene som vår velferd i realiteten er bygget på. Spesielt all den tid de deler av verdens befolkning som lever i daglig nød ytterligere vil få forverret sin situasjon som følge av klimautløste katastrofer. Det minnes om at en milliard av dagens 6,7 milliarder mennesker lever i hungersnød. I løpet av de neste 40 år vil verdens befolkning øke til over ni milliarder. Det er en uttalt målsetting også i Norge at man skal motarbeide både hungersnød og klimaendring under denne utviklingen. Det er derfor en sterk forpliktelse som hviler på både Norge og verden for øvrig for å etter beste evne produsere både mat og energi for å forsyne verdensbefolkningen på en bærekraftig måte. Å stille seg likegyldig til dette er ikke bare å motarbeide Regjeringen og et samlet Storting, men langt mer alvorlig å stille seg likegyldig til menneskelig lidelse og samtidig styre i retning av en global økologisk kollaps. Å brakklegge potensial for produksjon av fornybar energi og forbruksmaterialer er i denne situasjonen ansvarsløst. NORSKOG mener miljøforvaltningen nå må se sitt arbeid i et større perspektiv enn det som er tilfellet i dag.

Hvis noen forleder seg til å tro at en effektivisering av mat og energiproduksjon alene kan løse situasjonen, er det i beste fall utillatelig naivt og dessuten inhumant av en statlig profesjonell aktør. Når det gjelder skogens betydning i denne sammenhengen kan det eksemplifiseres med sitka-bestand på Vestlandet som årlig representerer binding av carbonet fra to liter forbrent bensin pr kvadratmeter skog. Alternativet vil i de fleste tilfeller være null binding. Før øvrig henvises det til regjeringens Klimakur, Klimamelding osv i tillegg til internasjonale rapporter med tilhørende konklusjoner fra verdens toppledere.

Søknadsprosedyre for valg av treslag

NORSKOG stiller seg for øvrig svært tvilende til at denne instansen i tillegg skal kunne forholde seg faglig pålitelig til søknader om bruk av fremmede treslag, og avviser en slik praktisering. Hvis det skal kunne aksepteres må man som et minimum forlange at de setter seg selv i stand til å forholde seg faglig etterrettelig til det fagfeltet det påberoper seg å beherske, dernest at det dokumenteres nødvendig kunnskap på dette nye fagfeltet. For tiden er dette ikke tilfellet, og vi kan ikke gå god for en slik tilnærming.

Med hilsen
NORSKOG

Gaute Nøkleholm
Næringspolitisk sjef
(sign)